

Győri Ítéltábla
Pf.II.20.256/2013/4.

A Győri Ítéltábla a Szentés Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Dr. Csisztai-Molnár Péter Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Győri Törvényszék 2013. május 27. napján kelt P.21.013/2011/49. számú ítélete ellen a felperes részéről 50., 52. és 54. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen az alperesnek 27.000. (Huszonhétezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperesnek a 139.305 euró kártérítés és járulékai iránti keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 2.540.000,-Ft perköltséget. Tényként állapította meg, hogy az alperes a perben nem álló "A" (továbbiakban: adós) megbízása alapján 2007. november 8-án készített ingatlanforgalmi értébecslésben a **Település 1. ...** hrsz-ú ingatlan forgalmi értékét 86.199.000,-Ft-ban határozta meg. Az ingatlan reális forgalmi értéke 2007. novemberben 31.210.000,-Ft volt.

Az értébecslésre figyelemmel a felperes 2007. november 28-án 120.000,- euró kölcsönt, majd 2008. augusztus 21-én további 30.000,-euró kölcsönt nyújtott az adósnek és házastársának. E kölcsönösszegek visszafizetéséért "B" és "C" készfizető kezességet vállalt, továbbá jelzálogjogot alapítottak a **Település 1. ...** hrsz-ú ingatlanon a felperes javára. Mivel az adósok és a készfizető kezesek a törlesztő-részletek visszafizetését elmulasztották, a felperes 2010. április 27-én, illetve 2010. június 12-én a kölcsönszerződéseket felmondta. A felperes kérelmére "D" közjegyző 2010. július 13-án és 2010. október 29-én a közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződéseket végrehajtási záradékkal látta el, melyek alapján végrehajtási eljárások indultak az adósokkal és a készfizető kezesekkel szemben. Az ennek során megtartott árverésen a perbeli ingatlan 19.600.000,-Ft árverési vételárért került értékesítésre, és letiltás útján további felperesi követelések térültek meg, melyek a 2008. augusztus 21-én kelt kölcsönszerződés alapján végrehajtási záradékkal indult végrehajtási eljárásban kerültek elszámolásra.

Határozatának indokolása szerint a felperesnek a perben érvényesíteni kívánt azt a kárát, ami azáltal érte, hogy a kölcsön összegét neki nem fizették vissza, s az nem térült meg a végrehajtás során, az okozta, hogy a vele szerződő adósok megszegték a kölcsönszerződést, továbbá a felperes a kölcsönnyújtás során a kellő körültekintést elmulasztotta. Az adósok szerződésszegése nélkül a felperes kára nem következett volna be, de a kölcsön

visszafizetésének elmulasztásával keletkezett kár bekövetkeztében az alperes magatartásának csak olyan távoli és esetleges közrehatása volt, ami nem vezethet felelőssége megállapításához. Mindezek alapján az alperesi magatartás és a kár bekövetkezése közötti közvetlen okozati összefüggés hiányában utasította el a keresetet. Az elsőfokú perköltség körében rámutatott arra, hogy a pervesztes felperest a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felé a Pp.75.§ (1) és (2) bekezdése szerinti költségek megfizetésére. Ennek összegét a R.3.§ (2) bekezdés a)- b) pontjai, (6) bekezdése és 4/A.§ (1) bekezdése alapján határozta meg. Ennek körében figyelembe vette a tárgyalások számát, a megjelenéssel felmerülő költségeket, és az alperesi képviselő által kifejtett érdemi ügyvédi tevékenységet is.

Az elsőfokú ítéletnek az öt perköltségben marasztaló rendelkezése ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatásával a perköltség összegének a „reális szintre történő” leszállítását kérte. Azzal érvelt, hogy a pertárgy értéke 139.305,- euró alapulvételével 40.915.275,-Ft-nak felel meg. Ennek alapján R. 3.§ (2) bekezdésének a/ és b/ pontjának alkalmazásával az alperest mindösszesen (500.000.Ft + 927.458.Ft=) 1.427.458,-Ft összegű ügyvédi munkadíj illetve volna csupán meg. Az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj összege nem áll arányban a perben megtartott négy tárgyalással felmerült ügyvédi munkadíjjal és készkiadással, ezért a R. 3.§ (6) bekezdése alapján a munkadíj összegének mérséklését kérte, mert semmi nem indokolja az alperes javára megállapított ügyvédi munkadíj jogszabályi kereteken túlmenő mértékű megállapítását.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezett részének a helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján.

Előrebocsátja az ítélőtábla, hogy a felperes fellebbezése az elsőfokú bíróság ítéletének csupán az öt perköltségben marasztaló rendelkezését támadta, így az elsőfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel nem érintett egyéb része nem képezte a másodfokú eljárás tárgyát. Ezért az ítélőtábla az elsőfokú ítéletet a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem korlátai között (Pp.253.§ (3) bekezdés) bírálta felül. Az így elbírált fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

Az ítélőtábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan döntött a felperest a pervesztessége folytán a Pp. 78.§ (1) bekezdése szerint terhelő, az alperest megillető - ügyvédi költségből álló - elsőfokú perköltség meghatározásáról.

A jelen perben alkalmazandó R. 3.§ (1) bekezdése szerint, amennyiben a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, akkor a bíróság a képviselőt ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg.

A konkrét esetben az alperes a jogi képviselétével felmerült munkadíj összegét a 3.§ alapján kérte megállapítani, nem hivatkozott a közte és a jogi képviselője közötti megbízási szerződésre

A felperes által helyesen megjelölt pertárgyértékre figyelemmel az alperest a R. 3.§ (2) bekezdésének a/ és b/ pontjának alkalmazásával valóban nettó 1.427.458,-Ft összegű ügyvédi munkadíj illette volna meg. Ugyanakkor az alperest az elsőfokú eljárásban képviselő jogi képviselő úgy nyilatkozott, hogy Áfa fizetésére kötelezett, ezért a R. 3.§-a szerint meghatározott ügyvédi munkadíj összegén felül az általános forgalmi adó összegét is fel kell számítani az elsőfokú bíróság által is helyesen felhívott R.4/A.§-a szerint, aminek bruttó összege ennek megfelelően 1.812.871,-Ft összegű lenne.

Ugyanakkor a R. 3.§ (6) bekezdése szerint a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság a munkadíjat - különösen az ügy bonyolultsága esetén - a (2)-(5) bekezdésben meghatározott összegnél magasabb összegben is megállapíthatja. A bíróság a munkadíj eltérő összegben történő megállapítását indokolni köteles.

E rendelkezések helyes értelmezése szerint, amennyiben a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, akkor a bíróság a képviselet ellátásával felmerült munkadíj összegét a R. (2)-(5) bekezdése alapján, alapvetően a pertárgyérték alapulvételével állapítja meg. A R. (6) bekezdése azonban ennek az összegnek mind a felemelésére, mind pedig a mérséklésre lehetőséget ad, ahol alapvetően a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységre, továbbá az ügy bonyolultságára kell figyelemmel lenni.

A konkrét esetben a per 2011. december 19-én indult, és az elsőfokú ítélet meghozataláig két és fél év telt el. A felperes ennek során a keresetét többször módosította, mind jogalapjában, mind pedig összecszerúságában, és szakértő kirendelésére is sor került. Az elsőfokú eljárásban az alperes jogi képviselője 6 db előkészítő iratot terjesztett elő változó (2-14 oldalas) terjedelemben, és négy tárgyalás megtartására került sor, melyeken az alperesi jogi képviselő részt vett.

Mindezek alapján pedig helytállóan döntött az elsőfokú bíróság, amikor a R. 3.§ (6) bekezdésének alkalmazásával az alperes képviseletével felmerült ügyvédi munkadíj összegét (2) bekezdésben meghatározott összegnél magasabb, 2.000.000,-Ft-os összegben állapította meg, mert azt mind az ügy bonyolultsága, mind pedig az alperesi jogi képviselő ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységének mennyisége és minősége is valóban indokoltá tette. Az így a R. 3.§-a szerint megállapított ügyvédi munkadíj összegét pedig - a fent kifejtetteknek megfelelően - növelni kellett az általános forgalmi adó összegével a R.4/A.§-a szerint, aminek bruttó összegét ennek megfelelően helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság 2.540.000,-Ft összegben.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezet részét a Pp. 253.§ /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárással felmerült költségeit maga viseli, és a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú eljárással felmerült ügyvédi munkadíjból álló perköltségének a megfizetésére. Ez utóbbi

összegét az ítéltábla a fellebbezési pertárgyérték alapulvételével a R. 3.§ (2) bekezdésének a.) pontja valamint (5) és (6) bekezdése alapján 27.000,- Ft-ban határozta meg, figyelemmel arra, hogy az alperest a másodfokú eljárásban képviselő ügyvéd a nyilatkozata szerint nem alanya a Áfá-nak.

G y ő r , 2014. március 19.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Bajnok István sk.
előadó bíró

Dr. Mészáros Zsolt sk.
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: